

Gregor Pratneker

Svetloba, veter in nebo

5. maj–3. junij 2017

KiBela, prostor za umetnost
MMC KIBLA, Maribor

“Moje slike so krajine: zvrtničene, premetane, razcepljene. Včasih se zlivajo z nebom ali spajajo z vodo, ali pa preprosto izginejo z roba pečine. Poplavljanje je nekaj povsem običajnega. Slikarski proces doživljam kot vrata v svoj notranji svet, kot odziv na aktualne okoljske in globalne dogodke; rodil se je iz globoke očaranosti nad metaforo krajine in širokimi možnostmi, ki jih ponuja oljno slikarstvo. S premikanjem barv po površinah postanejo vreme in geološki procesi akterji sprememb. Učinkujejo na elemente pokrajine, ki so zbirališča spominov in zbranih izkušenj. Vijugam skozi pokrajino in jo hkrati skušam opisati; pri tem ne zajemam samo trenutka, temveč celoten proces – oblike, elemente in dogodke, gibajoče in spreminjajoče se v času.”

—Gregor Pratneker

Slikarja Gregorja Pratnekerja navdihujejo radosti narave skozi človeško doktrino sočutja, ljubezni in spoštovanja. Njegova motivika se koncentrira na *postmodernistično* upodobljene krajine, kar pomeni le, da se dotika na eni strani klasičnega umetniškega sloga ter na drugi evropske novoveške umetnosti, sočasno pa z angažirano odprtostjo prehaja zgolj metaforično zaprtost tematike krajinarskega slikarstva.

Na sliki z dinamiko potez vzpostavlja odnos do gledalca ter postavlja scenografijo igre, v katero se moramo vključiti, če želimo njegovo delo tudi začutiti – vsaj na način, kakor ga dojema umetnik. Pridih osebne impresije in subjektiviranega ekspresionizma dodaja Pratneker z izrazitim občutkom modeliranja svetlobe. *Leitmotiv* umetnika je krajina, upodobljena s subjektivnostjo svetlobnih odtenkov, ki dopolnjujejo likovnost subtilnega krajinarja in izražajo njegov osebni odnos ne le do trenutka v času, ki se je »slučajno« zgodil na sliki, temveč predvsem do naravnih procesov, ki stojijo za njim in mu nastavljajo zrcalo. V delih Gregorja Pratnekerja začutimo nek *prilagojeni* realizem: a nikakor ne v kulturno-zgodovinski maniri, ki Pratnekerja izrazito ne zanima, še manj v nekem topografskem izročilu. Njegov likovni izraz je samosvoj in namerno ne sledi modernim tendencam slikarstva. Slogovno se še najbolj dotika postimpresionizma, ki mu vseskozi dodaja ekspresionističen ton. Umetnik se prepušča ustvarjalni intuiciji, ki je oprta na likovno znanje, pridobljeno skozi študij slikarstva, kar zagotovo izraža ekspresivnost občutljivosti za svetlobne efekte. Z dodatki močne barvitosti ter prefinjenim obvladovanjem slikarske tehnike se zdi, kakor da krajina vijuga skozi opazovalca, mu vsiljuje svojo dinamiko in lasten ritem, ki se mu z estetskega vidika ne gre upirati.

Izbor slik na razstavi predstavljajo selekcionirani motivi gozdnih krajin, naslikanih v soju svetlobe, razpršene med drevesi. Včasih je prisotna še vodna motivika; bodisi v obliki majhnega potoka ali večje reke, morda tudi jezera. Umetnik v krajine včasih postavlja

tudi figuro ali skupine ljudi, ki pa zmeraj delujejo le kot simbolni detajli majhnosti človeka proti mogočnosti narave. Zasnežene zimske krajine so zamegljene, ker so v ospredju in v fokusu naslikane snežinke, v ozadju pa zaznavamo zgolj meglen vrvež ljudi, ki jih zimska pokrajina neusmiljeno potiska v drugi plan in v neko mrzlo ozadje. Pratnekerjeva slikarska tehnika tu prihaja najbolj do izraza: mojstrsko upodabljanje zimskega vzdušja nam zares daje občutek, kakor da mraz veje iz slike. Umetnik z uporabo postimpresionistične barvne palete določa letne čase na sliki, da začutimo jesensko, zimsko, spomladansko ali poletno veduto naslikane krajine. Vemo, da ima vsak letni čas svoj najlepši trenutek: značilnost slikarstva Gregorja Pratnekerja je ustvarjanje prav tega – subjektiviranega in zato osebnega – vtisa.

Umetniški stil Pratnekerju ni pomemben, saj izhaja iz lastnega likovnega znanja in osebne estetike ter ostaja zvest sebi. Njegova likovna produkcija je obsežna: gre za umetnika, ki neprestano ustvarja, se uči in ostaja izključno v tehniki olja, ki je seveda veliko 'počasnejša' in tehnično zahtevnejša kakor sodobnejša uporaba akrilnih barv. Pratneker tako ostaja zvest klasičnemu slikarstvu in tradicionalni tehniki ustvarjanja.

—Nina Jeza

Gregor Pratneker (1973) se je s slikarstvom začel ukvarjati v devetdesetih. Živi in ustvarja v Mariboru. Slika izključno v tehniki olje na platnu. Leta 2006 je diplomiral na Oddelku za likovno umetnost na Pedagoški fakulteti v Mariboru z diplomsko nalogo »Slikarske vedute Maribora« (Marjeta Ciglencečki, Anka Krašna). Med leti 2007 do 2012 je bil podiplomski študent na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je magistriral z nalogo »Abstrahiranje in deformacije oblik v mojem slikarstvu«. Imel je več samostojnih razstav doma in v tujini, sodeloval je tudi na številnih skupinskih razstavah ter na likovnih kolonijah.

V letu 2013 je prejel nagrado Majskega salona ter nagrado Društva likovnih umetnikov Maribor. Leta 2014 je s svojo sliko »Zimsko jutro« prepričal žirijo na legendarnem Jesenskem salonu v Parizu. Leta 2015 je sodeloval na Salonu francoskih umetnikov v Grand Palais v Parizu, leta 2017 pa še na skupinski razstavi Projektna soba v galeriji Bruno Massa v New Yorku.

KiBela / MMC KIBLA

Otvoritev razstave v petek, 5. maja 2017, ob 19. uri.

Na ogled do 3. junija 2017.

Prostor za umetnost KiBela / MMC KIBLA, Ul. kneza Koclja 9, Maribor

Odprto od ponedeljka do petka, od 9. do 22. ure, v soboto od 16. do 22. ure.

KIBLA

KID KIBLA podpirajo Ministrstvo za kulturo RS, Mestna občina Maribor in Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

Projekt RISK CHANGE (2016–2020) sofinancira program Ustvarjalna Evropa Evropske Unije.